

Esélyrablók

Dippold Pál
lapszerkesztő



A balliberális nagygyúak mindig elő tudnak állni valami eget verő hülyeséggel. Most például társadalomtudósai, a pszichológusok és a szociológusok tiltakoznak a kormány nemzeti konzultációja ellen. Petíciót is írtak, amelynek az a lényege, elfogadhatatlannak tartják, hogy a nemzeti konzultáció felülbírálja a független magyar bíróság döntését. Ráadásul azt sugallja, hogy a roma nemzetiségű magyar állampolgároknak más jogaik vannak, mint a nem cigányoknak. Sőt a konzultációs kérdés arra utal, hogy a gyöngyöspatai esetben nem érdemelnek kártérítést az általuk elszenvedett hátrányos megkülönböztetés miatt. A gyöngyöspatai cigányoknak a még a 2010 előtti időszakban bevezetett különleges pedagógiai módszereket igénylő felzárkóztatási programját a petícióírók szegregációnak nevezik.

A tiltakozó nyilatkozatot több száz úgynevezett társadalomtudós írta alá. Gyöngyöspata ügyében már tüntettek is, hát persze, hogy nem Gyöngyöspatán, hanem Budapesten. És még fognak is demonstrálni. A függetlennek egyáltalán nem minősíthető momentumos Donáth Anna is lépett, már ebben az ügyben is feljelentette szülőhazáját az Európai Parlamentben. Az is tény, hogy néhány héttel ezelőtt Setét Jenő roma aktivista petíciót

indított a gyöngyöspatai renitens romák érdekében, ám azt a településen heten írták alá, az ott lakók 99,7 százaléka nem csatlakozott.

A nemzetikonzultáció-ellenes társadalomtudósoknak és a velük egy követ fújó politikai alakulatoknak semmi nem drága, ami árt Magyarországnak. Mert mit gondoljon az a gyöngyöspatai felnőtt vagy gyerek, akinek több éven keresztül lehetetlenné tették normális iskolázását? Az a néhány nevetlen, durva, erőszakos cigánygyerek, aki társai bántalmazásán túl attól sem riadt vissza, hogy megtámadja tanárait. Hogy lek...vázza a pedagógusokat. Sem tanulni, sem pedig emberhez méltó módon viselkedni nem hajlandó. Nekik dolgozták ki azokat a speciális módszerekkel oktató formákat, amelyek segítségével felzárkózhattak volna társaikhoz. Igen ám, de a kedves tanulók, még inkább az ő kedves szülei a törvénytelen utat választották, sok gyerek egyszerűen be sem ment az iskolába. Volt, aki több száz igazolatlan napot szedett össze néhány év alatt. Megszegték a tankötelezettségről szóló törvényt. Ha meg mégis tiszteletüket tették az oktatási intézményben, az elképesztően ocsmány, trágár és durva jeleneteket hozott magával, szétverték az intézmény rendjét.

Ennek egyik következménye, hogy sorra vitték el a környező települések iskoláiba a gyöngyöspatai gyerekeket. A másik pedig, hogy a Soros György támogatja Esélyt a Hátrányos Helyzetű Gyerekeknek Alapítvány (CECF) ráharapott a társadalmi békétlenséget felszító lehetőségre, és elkezdte bíróságra cipelni a gyöngyöspatai iskola derék lógóseit. Úgy százmillió forintnyi kártérítést össze is kotortak, aminek indoka az volt, hogy a szegregáció alacsonyabb minőségű oktatást hozott, ami károsította a gyerekek jövőbeli továbbtanulási és munkaerőpiaci lehetőségeit. Ezért kapnának kártérítést. A magyar kormány kész a kárpótlásra, akár a megítélt összeg többszöröséért megszervezné a gyöngyöspatai romák tudáshoz, szakképzettséghez, munkához jutását. Ám ez a hangos kisebbségüknek nem tetszik. Ragaszkodnak a pénzhez. Továbbra sem hajlandók tanulni, vagyis megszerezni az esélyt életük rendezésére.

A balliberális társadalomtudósok és az amerikai spekuláns pénzből támogatott álcivil szervezet, az Esélyt a Hátrányos Helyzetű Gyerekeknek Alapítvány éppen azt veszi el a roma gyerekektől, ami ott van a nevében. Az esélyt. Valójában ez jelent komoly veszélyt a társadalmi békére. ■